

der flaaer i de Paragrapher, jeg foreslaaer, men jeg skal ikke opholde Tiden dermed, jeg skal kun forsøge paa at bringe det ærede Fleertal til nøiere at overveie, om det, ikke fra Principets Side, thi der har det fuldkomne Ret, men fra den nuværende Stillings Side, ikke gaaer lidt for vidt, om det ikke i dette Dieblik er for meget forlangt og hvad man kunde kalde aføvet forlangt, at Bogholderiet udfondres fra 1ste April 1856. Det er den rette Aarstid, men det er ikke den rette Tid. (So!). Nei! et Bogholderi udfondres ikke i en Haandevending, og den Udfondring, som foreløbigt er paatrængende nødvendig, er, det er jeg overbevist om, skeet for Aaringer tilbage. Jeg har expres ikke villet gaae op i Bogholderiet, thi jeg vilde ikke see, om det Mødsatte var Tilfældet, da det er bedst for Repræsentationen ikke at vide Sligt, det er bedst for den at være troende. Jeg vil altsaa antage, at det er skeet, men derved er der ikke givet Midler til, at det strax kan oversføres paa en anden Haand, og det hele Maskineri — som ikke er uden Vanskelighed, uagtet det heller ikke er saa kunstigt, som man ofte vil forestille sig det, — vil ikke strax kunne komme i Bevægelse paa andre Hænder. Det kan skee 3 a 4 Maaneder efter den første April, det kan maaskee skee i en noget kortere Tid, men til den 1ste April vilde det neppe kunne skee, selv om det strax blev sat i Bevægelse, og det kunne vi ikke vente, at Regjeringen i dette Dieblik vil gjøre. Dersom Regjeringen sagde: Ja, vi samflemme i denne Lov, vi finde den rigtig og billig, det er vor Hensigt at bringe den til Udførelse, — saa kunde den fra Begyndelsen af forudsætte, at dette Forslag virkelig vilde blive til Lov, og tage de fornødne Forholdsregler i saa Henseende. Den kunde altsaa søge Mænd, den kunde træffe Aftale med dem, den kunde give dem en foreløbig Betaling for allerede nu at begynde at arbejde, men saaledes stiller Sagen sig ikke. Regjeringen har ikke sagt, at den absolut ikke vilde gaae den Vej — og det kan den vistnok ogsaa vanskeligt sige —, men den har gjort mere Modstand mod end den har givet Haandskræftning til Forslaget. Dersom den paa samme Tid, som den gjorde denne Modstand, lod udføre

Forarbejder til dog at følge Loven, saa vilde, uagtet al den Hemmelighedsfuldhed, man siger der er i vor Bestyrelse, Dagbladene vide det i Morgen, saa stod det deri, og saa vidste vi det, thi vi læste det deri. Hvoraf det kommer, at de strax vide Sligt, det veed jeg ikke, men der er ellers en stor Tausshed i alle Forvaltningssgrene. Naar vi saa vidste det, saa vilde jo Regjeringens Modstand enten komme til at staae for os som en Skinsægning, vi ikke troede paa, eller vi vilde være overbeviste om, at, om det end i dette Dieblik var dens alvorlige Mening at gjøre Modstand, saa var det dog dens egentlige Mening at give efter. Saa længe Ministeriet ikke slutter sig til Loven eller vil gaae den Vej, vi her angive, kunne vi ikke vente, at det vil træffe Foranstaltninger til at sætte Loven i Virksomhed, før efterat den er udfkommen; men nu vil enhver af de ærede Herrer see, at med al den Skyndsomhed, man kunde tænke sig, at denne Lov kom til at bevæge sig med igennem de to Forsamlinger, vil den dog ikke saasnart komme til Offentliggjørelse, og, er Regjeringen alvorlig imod den, vil den ogsaa selv, efterat have faaet den i sine Hænder, antaget af begge Forsamlinger, behøve nogen Tid til Overveielse, før den beslutter sig til dette Skridt. Saa nærme vi os allerede den 1ste April, og saa er der efter min Betragtning maade en materiel Umulighed i, til det Tidspunkt at stille Bogholderiet ad. En anden stor materiel Umulighed vil der være i hurtigt og pludseligt at tilvejebringe en heel Omordning af det hele Kassevæsen, og det troer jeg er den svageste Side ved Fleertallets Forslag. Det er en rigtig og bestemt Vej, det betegner, men det er en Vej, fuld af Vanskeligheder, og maaskee kostbare Vanskeligheder, om man end ikke vil sige uovervindelige Vanskeligheder. Man kan naae det samme, uden netop at gaae ind derpaa, og jeg vil derfor endnu engang bede de ærede Medlemmer her i Thinget, og navnlig de ærede Medlemmer af Fleertallet, tage under Overveielse, om de dog ikke gjorde bedst i at slutte sig til det Forslag, som maaskee lider af Mangler i Affattelsen, der kunne rettes imellem anden og tredje Behandling, men som saa simpelt som muligt pønerer den Sætning: vort Finantvæsen skal finde en personificeret An-